

MERKKIPÄIVIÄ

Aimo Turunen 75-vuotias

Seuramme kunniajäsen, professori Aimo Turunen, täytti 75 vuotta 25.2. 87. Hän on syntynyt Iломantsissa, kirjoittanut ylioppilaaksi 1931 Joensuussa ja valmistunut fil.kandiksi 1933 Helsingin yliopistossa. Maisterina hän matkusti Saksaan ja toimi siellä suomen- ja viron kielen lehtorina.

Seurasi talvisota ja perään jatkosota, joka vei Aimon Aunuksen, Aunuksen radion johtajaksi ja sen monipuolisen ohjelman suunnittelijaksi. Tässä tehtävässä Aimo onnistui hyvin. Hän tiesi, mitä sotajoukot kaipaavat, eikä unohtanut paikallista väestöäkään. Hekin saivat kuulla omakielistä ohjelmaa aina uutisia myöten. Radiot ja televisiot saavat aina moitteita. Aunuksen radio lienee ainut maailmassa, jota kiitoksilla muistetaan, vaikka on yli 40 vuotta kulunut siitä, kun lähetysnapit painettiin kiinni.

Sota loppui ja perääntymisreput pakattiin. Monilla oli puhdetöitä, mutta Aimon repussa väitöskirjan aineet lyydiläismurteista ja niiden kehityksestä.

Sodan jälkeen alkoivat leipähuolet ja eteneminen tutkintojen alalla: 1946 filosofian lisensiaatin tutkinto ja väitöskirja. 1950 dosentti, 1959 apulaisprofessori ja 1970 professori.

Varsinaisen työnsä ohella on hänellä riittänyt aikaa toimintaa kotikielen seurassa, Äidinkielenopettajien liitossa, Sanakirjasäätiön valtuuskunnassa ja Suomen kirjallisuuden edistämisyseuran valtuuskunnassa jne.

Mycs karjalaisuuden rintamalla Aimo on ollut mukana aina Riihimäen karjalaisten puheenjohtajuudesta alkaen. Runonlaulajan pirtti, Joensuun korkeakoulun valmistelutoimikunta, Kalevalaseura, SKS ja Karjalaisen Kulttuurin Edistämisyseura ovat saaneet lukea hänet johtoeliminsä.

Professori Aimo Turunen seuramme 70-vuotisjuhlakokouksessa; oik. Boris Karppele, keskellä Timo Mauranen.

Karjalan Sivistysseura on yli 50 vuoden ajan saanut häneltä apua. Yhteistyö alkoi jo 1931, jolloin Aimo pyöräili Iломantsin runonlaulajapatsaan paljastustilaisuuteen. Se jatkuu edelleenkin, sillä Aimo saapui 1986 seuraamme onnittelemaan lahjashekki takataskussaan.

Parhaimmat onnittelemme ja kiitoksemme pitkäaikaisesta yhteistyöstämme. Toivomme Sinulle terveyttä ja monia armonikkaita vuosia.

K.P.

80 vuotta täytti 23.2. 87 rouva Tamara Porokoski, o.s. Veršinski, Helsingissä. Hän on syntynyt Pietarissa ja on edesmenneen Feodor Porokosken vaimo. Kiitokseksi arvokkaasta tuestaan Karjalan Sivistysseuralle Tamara Porokoski kutsuttiin seuramme kunniajäseneksi viime syksynä pidetyssä 80-vuotisjuhlakokouksessa (kts. KH n:o 9—10:1986). — Lämpimät onnittelet ja monia armonikkaita vuosia!

Emil Sillanpää, 60 v.

60 vuotta täytti Emil Sillanpää 20.3. 87 Boråsissa Ruotsissa. Hän on syntynyt Vienan-Karjalassa Vuokkiniemellä, mistä muutti Suomeen vuonna 1944 ja edelleen Ruotsiin 1948.

Emil Sillanpää on työskennellyt valmisvaateteollisuuden palveluksessa työnjohtajana 30 vuotta ja on nyt eläkkeellä.

Karjalaisuus on aina ollut lähellä hänen sydäntään. Hän oli mm. perustamassa Kalevan Kansan Kerhoa vuonna 1948 ja on kuulunut pitkään sen johtokuntaan, viime vuosikymmenet kerhon sihteerinä. Sillanpää on toiminut aktiivisesti myös ortodoksisen seurakunnan piirissä; hän kuuluu kirkkoneuvostoon ja -valtuustoon.

Karjalan Sivistysseuran täyttäessä viime syksynä 80 vuotta Emil Sillanpäälle ojennettiin tunnustuksena hyvästä heimoystävästä seuramme ansiomerkki. — Onnittelemme ja toivomme menestystä.

Everstiluutnantti Mauri Röttsä täytti 50 vuotta 17.3. 87 Helsingissä. Mauri on syntynyt Suojärven Leppäniemen kylässä. Ylioppilaaksi hän kirjoitti Lieksan yhteislyseossa. Kadettikoulun kävi vuosina 1958—60 ja Sotakorkeakoulun 1957—69.

Yleisesikuntaupseerina hän joutui monasti lähtemään kaukaisiin maihin YK:n palvelukseen. Palvelusvuosia kertyi niin paljon, että jo alle 50-vuotiaana pääsi eläkkeelle.

Mauri Röttsä oli aktiivisesti mukana uudelleen organisoidussa Helgingissä toimivassa Suomalaiset Ortodoksist ry:tä toimien pitkän ajan sen sihteerinä.

Röttsän suku on Suojärven kantasukuja. Nimi röttsä tarkoitti siellä loskakeliä. Osa isoisan veljessarjasta muutti nimensä Purkusiksi ja Tuiskuiksi. Nimet muuttuivat, mutta keli pysyi samana, sillä ei purku eikä tuisku ole kauniin ilman merkkejä.

60 vuotta täytti 27.2. 87 Jyväskylän mlk:ssa taidemaalari Nikolai Kukkonen. Hän on syntynyt Suojärvellä.

Kukkonen on opiskellut monien huomattavien taiteilijoiden johdolla sekä tehnyt opintomatkoja Pohjoismaihin. Omia näyttelyjä hän on järjestänyt pääkaupungin ohella mm. Kou-

Nikolai Kukkonen, 60 v.

volassa, Lahdessa, Turussa, Naantalissa, Vaasassa ja Jyväskylässä ja osallistunut Suomen Taiteilijat ry:n vuosinäyttelyihin. Nikolai (Niilo) Kukkonen töitä on MTV:n toimitalossa, Tamminiemessä sekä ulkomailla. Kukkonen on kansainvälisen Universal artista ligo de esperantistj-nimisen järjestön jäsen N.o 947.

Tuonilmaisiiin ovat siirtyneet

Paavo Vahronen.

Puutavarakauppias Paavo Vahronen kuoli 30.1. 87 Kuopiossa. Hän oli syntynyt 9.1. 1901 Mäntyselän pitäjän Lintajärven kylässä, kuuluen suureen karjalaiseen sukuun, jonka jäseniä asui molemmin puolin rajaa, eniten Suomen puolella.

Avioliiton kautta olivat Vahrosiin yhdistyneet Porajärven Lukaset, Kaitajärven Löttöset, Maimalammin Homeet, Jehkilän Koivuset ja Pälväjärven Borissaiset. Edelleenkin tämän suvun rippeitä asuu Siperiassa, Krimillä, Moskovassa ja myös Itä-Karjalassa.

Jo nuorukaisena Paavo lähti heimosotiin. Perääntyminen toi hänet Suojärvelle 1919. Mymälänhoitajan paikan hän löy-

si vävynsä Mikko Koivusen liikkeessä. Itsenäiset kauppahommat hän aloitti 1929 ja erikoistui puutavarakauppaan ns. leveranssimiehenä 1933.

Puutavarakauppa menestyi hyvin. Mukaan tulivat toimitukset ulkomaille. Nekin sota 1939 lopetti Uuraassa. Viimeinen laivaus lähti Englantiin pommien saattelemana.

Seurasivat sotavuodet. Talvisota Tolvajärven suunnalla, välihuosi Helsingissä ja jatkosota sotilashallinnon tehtävissä Suojärvellä. Sotien jälkeen perhe asettui Kuopioon. Puutavarakauppaa ei voinut harrastaa, piti kokeilla virkamiehenä Kansanhuollon palveluksessa. 1947 avautuivat uudet mahdollisuudet puutavara-alalla. Paavo perusti jakeluliikkeen Kuopioon. Liike menestyi hyvin, vaikka vaikeuksista ei ollut puutetta. Ensimmäinen hädettiin talvonselkään Kuopionlahdesta. Sitten pakkolunastettiin ostettu Liekkiniemen tontti öljysatamaksi. Jäljellä oli ostettu Savilahden nahkatehtaan alue, jonne liike muutettiin, mutta vaikeuksista ei päästy. Ensimmäinen paalutettiin tontin rantaosuus, perään lohkaistiin osa tonttia kaduksi ja viimein joutui koko alue uhanalaiseksi, niin, ettei siinä olosuhteissa ollut varmuutta, ei voinut jatkaa eikä liikettä myydä.

Paavo oli seuramme jäsen. Hän myös kuului taloudellisiin tukijoihimme.

Plemännieikka

Anna-Liisa T a u r o v a a r a kuoli Helsingissä 6.2. 87. Hän oli syntynyt Suojärven Jehkilässä 13. 7. 1904 kuuluen pitäjän vanhimpiin Turha-sukuihin. Suku asui jo 1600-luvun alussa Suojärven Rannakylässä, eli Varpakylässä. Täältä siirryttiin muutama kilometri Jehkilään päin. Kylälle jäi nimi Turhanvaara.

Anna-Liisa oli aluksi mukana Helsingin suojärveläisten toiminnassa. Hän palveli liikealalla, viimeksi Oy Alko Ab:n palveluksessa.

Suremaan jäi suuri sukukunta, sillä olihan jo omassa perheessä pitkälle toistakymmentä veljeä ja siskoa.

Kartanpiirtäjä Eeva H e r r a l a , o.s. K a r h u, kuoli Helsingissä 14.2. 1987. Hän oli syntynyt Suojärven Leppäniemessä. Sotien jälkeen muutti Helsinkiin ja toimi Helsingin kaupungin suunnitteluosastolla. Eeva osallistui moniin rientoihin. Hän toimi aktiivisesti Suomen Maaseudun puolueessa ja menestyi sen ehdokkaana vaaleissa.

Runsas sukulaisten ja ystävien joukko muisti railakasta Eeva viimeisellä matkallaan. KSS:n kyykänpelaajien kukkaset laski Kosti Pamilo kiittäen Eevaa siitä, kun joka ainoaan kyykkätilaisuuteen saapui autonperä lastattuna monenlaisilla herkuilla. Hän oli kyykkävään muonittaja numero yksi.

Kauppias Irena H ö t t ö n e n, o.s. R a h i k a i n e n, kuoli 21.1. 1987 Kajaanissa. Hän oli syntynyt 5.6. 1899 Vienan-Karjalan Pismalahdessa, kuuluen Rahikaisten sukuun, oli Propus Rahikaisen sisko. Hänen miehensä oli Lentierän Höttösiä. He osallistuivat Repolan kunnan asiain hoitoon monelle tavalla. Olivat mukana ajamassa Repolan liittymistä Suomeen. Hautaus tapahtui Kajaanissa, suuren sukulais- ja ystäväpiirin saattamana.

Lieksan Kauppa Osakeyhtiön johtajistoon kuulunut Ida M a u r o kuoli 1.1. 1987 Lieksassa. Hän oli myös syntynyt Lieksassa 7.8. 1908.

Koko ikänsä hän toimi keskeisenä henkilönä Lieksan Kauppa Osakeyhtiössä. Hoiti konttorin, toimi prokuristina ja myös varatoimitusjohtajana. Hän oli liikemäinen.

Suvultaan Ida oli Repolan Mauroja, siis samaa sukua Mau-

rasten kanssa. Repolalaisuus oli hänelle tärkeää. Innolla oli mukana kun omaa seura alettiin perustaa. Hän osallistui sen alkutoimintaan, vaikka pitkäaikainen reuma asetti omat vaikeutensa. Ida Mauro, Idi-täti, siunattiin ortodoksisin menoin Lieksassa, lähiomaisten läsnäollessa.

K.P.

Diplomi-insinööri Eskil Wegelius kuoli 2.1. 87 Helsingissä. Hän oli syntynyt Suojärvellä 30.7. 1903. Hänen isänsä toimi Suojärvellä nimismiehenä ja meni siellä naimisiin Beata Kähkösen kanssa. Kähköset olivat muuttaneet yhten tiedon mukaan Jaakkimasta ja toisen, Pauli Tulehmon mukaan — läntisestä naapuripitäjästä. Ensin tuli Semen Kähkönen. Paulin mukaan Valamosta, missä oli ollut noviisipoikana. Häntä seurasi "blemänniekkä" Beata. Siis Semen oli Beatan setä.

Eskil kävi koulunsa Mikkelissä. Diplomi-insinööriksi hän valmistui Helsingissä, missä toimi eri liikkeissä rakennussuunnittelijana.

MARIE UNDER

Toiveittein koitto

*Toiveitten hauraan-punerva koitto
päivän julmalla roviolla
paloi harmaana tuhkana maahan.*

*Oi, nuo pitkät tyhjät tiet!
Alas taivaalta putosi lintu.
Vaikene, vaikene huulten suru.*

Viimeinen valo

*Ei, älä käänny viime valosta,
kun saapuu ilta.
Hehkukoot vakavat kasvomme,
on niillä merkit varjoaelluksen.*

*Katso, tuulten tuiverrus,
puhaltaa lehdet pois:
se avaus oksien kuin hellä kotiovi
vain jokin askel —
on iltarusko kuin liesi edessämme.*

Suomentanut: AINO KAASINEN

KALEVALASEURAN puheenjohtajaksi kaudeksi 1987—88 on valittu edelleen Pekka Laaksonen. Varapuheenjohtajina jatkavat Hannes Sihvo ja Pertti Virtaranta.

KARJALAN HEIMON seuraava numero ilmestyy kesän jo ollessa parhaimmillaan eli 30.6. Siihen numeroon tarkoitettun aineiston tulee olla toimituksessa viimeistään 20.5.

KKES:n tunnustuspalkinnot

KKES:n johtomiehiä: vas. säätiön hallituksen pj. Aimo Turunen, kunniapuheenjoht. Aino J. Aro, hallintoneuvoston pj. Risto Leskinen ja toiminnanjoht. Kari Sallinen.

Karjalaisen Kulttuurin Edistämissäätiö on jakanut vuosijuhlassaan perinteiset tunnustuspalkintonsa kahdelle Pohjois-Karjalassa vaikuttavalle kulttuurihenkilölle. Palkitut ovat professori Hannes Sihvo Joensuusta ja pitäjäneuvos Pauli Repo Juuasta. Esittelemme palkitut, jotka molemmat ovat seuramme jäseniä ja heimolehtemme ystäviä:

PAULI REPO on tehnyt pitkään arvokasta kotiseututyötä kahdella.

Suistamolaissyntyisenä hän on ollut mukana rajakarjalaisen pitäjaseurojen työssä, mutta lisäksi hänen osuutensa Juuan kotiseututyön kohottajana on ratkaiseva.

Juuka-Seuran museotyö on saanut aikaan varsinaisen pitäjämuseon entiseen jyvästöön sekä myllymuseon. Tällä vuosikymmenellä Repo käynnisti kotiseutuarkiston Juuassa ensimmäisenä Pohjois-Karjalassa.

P.S. Pauli Repo täytti 72 vuotta maaliskuun 17. päivänä. Onnittelemme lämpimästi ja toivotamme lujaa terveyttä ja armorikkaita vuosia!

Prof. Aimo Turunen onnittelee tunnustuspalkinnon saanutta Pauli Repoa.